

El passeig d'Olot

313

L'origen del passeig cal cercar-lo en el traçat de la línia del carrilet d'Olot, creada l'any 1911. Però molt abans ja passava per aquí la ruta tradicional a Santa Eugènia i Salt de Girona. Aquesta antiga carretera de Salt sortia de Girona per l'actual carrer d'Ultònia, travessava el que ara són carrers de l'Eixample, —d'aquí vé que el traçat actual del carrer Francesc Ciurana sigui esbiaixat— i s'adreçava cap a ponent, aproximadament pel mateix lloc per on passa ara el passeig d'Olot. Cal insistir en això d'aproximadament, ja que no coincidí de manera exacta. Travessava el riu Güell pel pont del Dimoni, i així seguia cap el pla. El riu marcava el límit municipal amb Santa Eugènia.

Aquesta situació va mantenir-se fins que es va fer la nova carretera a Santa Eugènia i Salt des de la plaça del Marquès de Camps, a mitjan segle passat. L'antiga carretera de Salt va anar quedant esborrada per la nova urbanització de l'Eixample gironí i la manca d'ús.

ENTRE DOS MUNICIPIS

En decidir-se el traçat de la línia del tren d'Olot, es va optar pel camí tradicional, per la banda del pont del Dimoni. Al seu costat es va anar formant, com acostuma a passar, un camí per

a vianants i vehicles. Aquest camí, que a santa Eugènia coincidí exactament amb l'antiga ruta del Pla, va rebre el nom oficial de passeig del Ferrocarril d'Olot.

A Girona, no va tenir nom fins que va fer-se el grup de cases sindicals de Sant Narcís. El 4 de gener de 1952, l'Ajuntament va decidir donar el nom de Passeig d'Olot al carrer del grup sant Narcís «señalado en el plano con la tetra Y». Aquest carrer vorejava la línia del tren d'Olot en tot el tros que afrontava amb el grup. Per la banda de Santa Eugènia, arribava fins al pont del Dimoni, però per la banda de Girona quedava interromput abans de l'avinguda de Sant Narcís, a causa de la tanca del pati de les Dominiques, d'un bloc de pisos, de les instal·lacions de les fustes Coll Viader, de la via de la RENFE i d'uns magatzems de la farinera Ensesa.

En produir-se l'agregació de Santa Eugènia a Girona, el 1963, el carrer va passar a pertànyer a un mateix municipi, a banda i banda del pont del Dimoni. Per això, l'Ajuntament de Girona va decidir, en el ple del 8 d'octubre de 1965, que el passeig d'Olot gironí absorbís el passeig del Ferrocarril d'Olot de Santa Eugènia amb un únic nom de Passeig d'Olot i numeració correlativa de les cases. El mateix passaria en produir-se, el 1974, l'annexió de Salt. En tor-

nar a ser Salt independent el 1983, s'ha mantingut, però, el nom de Passeig d'Olot per a la via urbana que uneix els dos municipis, i, per evitar confusions, s'ha mantingut també la numeració correlativa.

EL PONT NOU

La primera transformació urbanística important que va registrar aquesta important via de comunicació fou la construcció del pont nou sobre el Güell, entre el pont del Dimoni i les escoles de Santa Eugènia. El pont del Dimoni, fet el segle XIV, fou desmuntat pedra a pedra l'any 1968. Va existir un projecte de tornar-lo a muntar sobre el riu Galligants, darrera l'absis de Sant Pere, en les obres de construcció del passeig Arqueològic. Però aquesta idea no prosperà i les pedres del pont han quedat guardades en un annex del cementiri de santa Eugènia, esperant que algú es recordi d'elles i els torni a donar forma en algun parc de la ciutat.

El nou pont sobre el Güell va contribuir a eliminar la barrera física que era el Güell entre dos municipis que acabaven d'unir-se. La supressió de la línia del carrilet d'Olot, el juliol de 1969, va ser el fet decisiu que deixava llum verda per a la urbanització del passeig. La construcció del pas elevat de la via de RENFE, el 1972, va eliminar l'obstacle més important que impedia l'obertura fins a la carretera de Barcelona, però quedava encara molta feina per fer i, durant els deu anys següents, l'Ajuntament ni tan sols es va plantejar el tema.

LES TRES BARRERES

Tot i que la via del tren ja no era un obstacle físic a l'obertura del passeig, en haver estat elevada, els terrenys continuaven

essent propietat de la RENFE i per això va caldre abans que res poder-ne disposar. La compra per 235 milions de tots els terrenys de RENFE compresos entre la plaça de Marquès de Camps i el pas a nivell de la carretera de santa Coloma, a l'alçada del carrer de Sant Miquel, marcà l'inici del compte endarrer per a la urbanització del passeig. La signatura de compra entre l'alcalde i el director general de zona de la RENFE va fer-se el 22 de juliol de 1982.

Per als altres terrenys afectats que eren de propietat privada, l'Ajuntament va obtenir de la Generalitat un decret que en declarava urgent l'ocupació. Aquest decret fou signat pel President de la Generalitat, vuit dies després de la compra dels terrenys de RENFE i, amb ell a la mà, fou fàcil a l'Ajuntament portar a terme les expropiacions necessàries.

El 24 de novembre del mateix 1982 va aixecar-se l'acta prèvia d'ocupació de les finques afectades. El 3 de gener s'enderrocaven les tanques dels magatzems de fustes Coll Viader i la farinera Ensesa, a la banda més pròxima a la carretera de Barcelona. Aquell mateix mes fou enderrocat el magatzem fet als anys trenta al costat de l'edifici modernista de la farinera Ensesa. Va fer-se una nova tanca més reculada per a les instal·lacions que restaven de la farinera, tot imitant l'estil de la tanca original enderrocada.

El segon pas fou l'enderrocament d'un edifici de quatre pisos, que tenia el número 55 de l'avinguda de Sant Narcís, i era situat al costat de la placeta de la Mare de Déu de Montserrat. Aquest edifici fou construït al mateix temps que el barri de cases sindicals de Sant Narcís. Els llogaters que n'ocupaven els pisos foren indemnitzats i, el 14 de febrer de 1983, anava a terra. Així es va completar l'obertu-

ra entre la carretera de Barcelona i l'avinguda de Sant Narcís.

Va començar, tot seguit, la urbanització d'aquet tros, amb la plaça d'Europa al mig, i el 15 d'octubre podia obrir-se al trànsit.

LA SEGONA FASE

El tros entre l'avinguda de Sant Narcís i el Güell va començar a obrir-se tot seguit. El principal obstacle que va caldre eliminar fou el pati del col·legi de les Dominiques, on hi havia la casa del vigilant i una piscina coberta, que havia estat construïda segons plànols de l'arquitecte Ignasi Bosch i Reigt. Aquesta piscina es va fer sense llicència municipal, i per tant, no va plantejar cap problema legal la seva demolició. Com a compensació per l'expropiació de part del pati, l'Ajuntament va cedir a les Dominiques un tros de terreny a l'altra banda del carrer de la Mare de Déu del Remei, i aquest carrer fou tançat al trànsit. Així, el col·legi guanyà un nou espai per a pati.

Les obres d'enderrocament de la piscina van començar el 28 de juny de 1983 i, el mes de març de 1984, podia obrir-se provisionalment al trànsit tot aquest tram del passeig. L'obertura definitiva no va fer-se fins a l'1 d'agost del mateix any, ja que la connexió amb el pont sobre el Güell va plantejar alguns problemes, que obligaren durant quatre mesos a desviar el trànsit pel carrer de la Mare de Déu dels Angels.

A SANTA EUGÈNIA

Passat el Güell, el passeig no ha estat encara urbanitzat. El mes d'octubre de 1983 l'Ajuntament hi va posar enllumenat públic, que cal considerar de moment provisional, i el mes de

Confeccions

VESTUARI: SANITARI-HOSTELERIA-INDUSTRIAL
 Passeig d'Olot, 130
 Tel. 23 50 17 17005 SALT-GIRONA

sixsa® decoració

TOT PER A DECORACIÓ DE SOSTRES, PARETS I TERRES

- PARQUET
- MOQUETA
- PAPER PINTAT
- PINTURES
- SINTASOL
- REVESTIMENTS I-SURO

BON PREU
 MÀXIMA QUALITAT

Passeig d'Olot, 144
 Telèfon 23 23 47
 SALT (Girona)

Carnisseria i Xarcuteria

narcis bosch

elaboració propia
 Passeig d'Olot, 132 Tel. 23 04 28
 SALT (Girona)

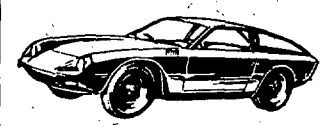
ESTUERIA EBENISTERIA-DECORACIÓ

JOSEP CASAS

PASSEIG D'OTOT, 220
 Tel. 23 79 14

SALT-GIRONA

Auto-Taller CANIGÓ

Reparació i Greixatge de l'Automòbil

Passeig d'Olot, 178
 Telèfon 23 41 22 SALT-GIRONA

CAIXA DE PENSIONS

Vols aprendre informàtica?

"La Caixa" t'hi ajuda.

la CAIXA de PENSIONS, capdavantera en l'aplicació de la informàtica, vol posar a l'abast de tothom aquest món apassionant, promovent a TV3 el programa "Connecta el micro". I ha creat i editat els volums amb el mateix títol, per comprendre el BASIC, per conèixer les possibilitats del microordinador i treure-li rendiment.

De venda a quioscos i llibreries. 5 volums; d'aparició quinzenal.

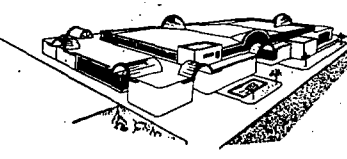
275 Ptes cada un.

AREA 2

"la Caixa"
 CAIXA DE PENSIONS

Si al Passeig d'Olot voleu comprar, a la Plaça Mercat heu d'anar

Associació de Comerciants del Mercat Municipal de SALT

Girona, S.A.

Empresa Concessionària del Servei Municipal d'Abastament d'Aigua de l'Ajuntament de Girona.

Comunica: als seus abonats i públic en general que, amb motiu de la Festa Patronal i en compliment del Conveni Col·lectiu Provincial, les seves oficines romandran tancades el proper dia 1 de juny; es mantindran els serveis d'urgències als telèfons corresponents.

Girona, 29 de maig de 1985

Vista del Passeig d'Olot a l'altura del barri de Sant Narcís (Foto: Joan Comalat)

març de 1984, coincidint amb l'obertura provisional del tros entre l'avinguda de Sant Narcís i el Güell, l'Ajuntament va posar una nova capa asfàltica al tros de Santa Eugènia. Almenys així, ara hi ha un bon paviment per als vehicles i un quants punts de llum, a l'espera de la urbanització definitiva d'aquest tros fins al límit amb el terme municipal de Salt.

MONUMENTS

En procedir a la urbanització entre la carretera de Barcelona i el Güell, l'Ajuntament va dotar el

passeig de tres peces artístiques. La més important és l'obra d'Andreu Alfaro, situada a la plaça d'Europa, de la qual vam parlar a bastament en referir-nos, en aquesta mateixa sèrie, a l'esmentada plaça.

Però no pot oblidar-se l'obra de l'escultor olotí Leonci Quera, cedida per l'Ajuntament d'Olot i emplaçada a la cantonada amb l'avinguda de Sant Narcís. L'escultura fou posada al parterre que ara ocupa, el mes de març de 1984, però la inauguració oficial, en presència de l'alcalde d'Olot, no va fer-se fins el 7 de juny d'aquell mateix any. Durant

tres mesos va romandre coberta amb una senyera.

L'altre element del passeig és el rellotge de sol dissenyat per l'enginyer municipal, Josep Dui-xans. És emplaçat a la cantonada amb el carrer de Ramon Muntaner des del 19 de març de 1984.

ELS EDIFICIS

Quant a edificis dignes d'esment, el panorama actual és desolador, pel fet de tractar-se d'una via de nova obertura. A banda i banda no hi ha pràcticament altra cosa que tanques.

Només en el tros que voreja el barri de Sant Narcís hi ha, en un costat, les casetes característiques projectades per Ignasi Bosch i Reigt.

En arribar al riu Güell, el passeig deixa a un costat el col·legi de Santa Eugènia, construït per l'ajuntament republicà i ampliat i reformat en diverses ocasions; les més importants són la de 1978 i la de 1984. Davant les escoles hi havia hagut mentre Santa Eugènia fou municipi independent, la plaça del Vic, però aquest espai ha quedat absorbit pel pati de l'escola i la construcció del pont nou sobre el Güell, i

el nom antic de l'indret ha estat retirat del nomenclàtor en l'última revisió que s'hi ha fet l'any 1984. Aquesta escola és coneguda popularment com el col·legi groc, a causa del color amb què estigué pintat. Després de la guerra, una part de les aules foren utilitzades per la parròquia —el temple antic havia estat destruït— i també com a Casa de la Vila.

Poc després, trobem el nou edifici de la Telefònica, inaugurat el 9 de setembre de 1981. El passeig segueix fins al límit del terme municipal, establert en la travessera de Santa Eugènia. En un costat, pràcticament només hi ha les instal·lacions d'una fàbrica de paviments —entre Montnegre i Sant Sebastià— i camps; en tot la resta del recorregut i a l'altre els edificis corresponents a l'Eixample de Santa Eugènia, blocs de pisos d'arquitectura impersonal amb establiments comercials als baixos. Només algun xalet ajuda a recordar el caràcter que tingué aquell indret fa una vintena d'anys.

EL «CARRIL-BICI»

El tros nou del passeig d'Olot, entre la carretera de Barcelona i el Güell, compta amb l'únic carril exclusiu per a bicicletes que hi ha a Girona. És un «carril-bici» sense massa sentit, donat que no té cap continuïtat ni sembla que hi hagi intenció de donar-li'n. Si algun dia pogués continuar per Emili Grahit, potser perdria la seva absurditat.

De moment, a més, no ha estat encara senyalitzat, al cap de més d'un any després de l'obertura al trànsit.

J. Fabre

GA **GARAGE ANDREU**
SOCIETAT ANONIMA

Ctra. Barcelona, 204-206 Teléf. *206808 - GIRONA

**I TOTA LA XARXA CITROËN DE GIRONA
LI PRESENTEN:**

**LLOCS I DADES
DE LES FESTES
DE PRESENTACIÓ**

*Dia 1 nit,
Discoteca Pèrgola de Riudarenes*
*Dia 6 vespre,
Pub L'Orange de Palamós*
*Dia 7 nit,
Discoteca Pachà de Platja d'Aro*
*Dia 8 nit,
Discoteca Xarai de Palafrugell*
*Dia 9 tarda,
Discoteca Gatzara d'Anglès*

Ja és aquí el nou CITROËN VISA GTI. Amb un poderós motor de 1.580 cm³, 105 CV i una velocitat màxima de 188 km./hora. Per-

què vostè pugui gaudir a fons dels cavalls salvatges de CITROËN. I, a més, una nova carrosseria.

Agressiva. Aerodinàmica. Com correspon a un autèntic esportiu. Vingui a provar-lo.

**Nuevo Citroën
Visa GTI.**
Te desmelena